78

71

1

Божественото Futalce.

IV година.
10 скултна лекция на
I младежки скултенъ класъ.
21.XII.1924 година.

София.

10 лекция. IV година.

– ЛЮБОВЬТА РАЖДА ДОБРОТО!

– ДОБРОТО ВНАСЯ ВЪ НАСЪ

ЖИВОТЪ, СВѢТЛИНА И СВОБОДА.

душиПрочетохатемитѣ: "Голѣмото на съзнанието".

Въ вчерашнитѣ се резюме отъ темата: "Защо благоухаятъ цвѣтята".

Въпросътъ е: ЗАЩО СЕ РАЖДА И УМИРА ЧОВѢКЪ.

Представете си, че нѣкой вечеръ единъ благодѣтель ви за-
вѣщае 10 милиона лева злато, въ какво бихте ги употрѣбили?
/бихъ си платила дълговетѣ, а останалитѣ бихъ раздала на дру-
ги, които имать дългове/. Всички съгласни ли сте? /Азъ бихъ
се отказалъ/. И това не е лошо. Има нѣща, отъ които можемъ
да се откажемъ, но има нѣща, отъ които не се отказваме. За
примѣръ, отъ подаряването на единъ добрѣ животъ, кой отъ васъ
би се отказалъ? Ако бащата и майката ти дадатъ единъ отличенъ
животъ, то е единъ капиталъ.

Сега, каква е вашата прѣдстава за животъ? Споредъ вашето
просто хващане какво нѣщо е живота, не философската страна
на живота, но какво мислите че е живота самъ по себе, както
вие схващате отъ вашъ гледище? Всѣкога трѣбва да си съставите
една картина. Прѣдставете си, че това е единъ затворъ хермети-
чески затворенъ /О/, въ който вие сте затворенъ още отъ дѣтин-
ство, нѣмате съобщение съ никого, т.е. у васъ е
само голото съзнание, нѣмате ни чувствуване, ни
вкусъ, ни миризъ, ни слушане, ни зрѣние... Но
съзнавате само едно: че сте затворенъ. Прѣдставе-

те си, че въ васъ има единъ копнежъ да излѣзете отъ този затворъ накждѣ,не знаете, но имате този вхтрѣшенъ копнежъ. Какъ ще разрѣшите задачата? Прѣдставете си, че вие сте затворени и безъ да знаете едно еществo, извѣнъ този затворъ, чрѣзъ едно малко буталце /М/ ви побутне само и вие почувствувате за първи пхть,че нѣкой ви бута. Какво впечатление ще произведе първото побутване? Изненада ли, какво ще бхде? Англичанитѣ казватъ юбилеенъ день ще бхде то. Каа-голѣмата радость, която вие може да почувствувате въ тази черупка; такова радость, такова скачане, каквото не не може да си прѣдотави човѣкъ. Сега ние говоримъ за пробуждане на съзнанието - когато човѣкъ окаква нѣщо. Тне нѣща вие постоянно ги изпитвате. Нѣкой пхть вие се намирате на такава една черупка, херметически затворена, че чувствувате отчаяние, отъщѣлия из свѣтъ сте изолирани. И слѣдъ това почувствувате като че нѣкой съпрѣстъ ви побутне само, тогава влиза извѣстна свѣтлина и вие се ободрите. Чрѣзъ 5-тѣ чувства човѣкъ е свързанъ съ 5-тѣ различни свѣта. Прѣзъ тия 5-тѣ чувства интелигентни еущества побутватъ човѣка и когато го побутнатъ, той се радва и се весели. Домъ не го побутнатъ, той се чувствуза изолиранъ, скърбенъ, нещастенъ. Чувствата сх нѣщо чрѣзъ което Божествения животъ, Божествената свѣтлина постоянно тече въ човѣшката душа. Добрѣ.

Прѣдставете си, че вие излизате навѣнъ отъ този затворъ. Слѣдъ като излѣзнете отъ затвора първото ви дѣйствие какво ще бхде? Едно американско магане, като прѣкарало 10 години въ рудницата, че го изкарали навѣнъ, и то като почнало да се търкаля, да реве, ... то чувствувало че въ свѣта на свѣтлината е по-хубаво, и то оцѣнява това. Вие ще кажете: това магаре реве и се търкаля, какво оцѣнява?. А магарето казва: 10 години ужасенъ затворъ бѣше това долу въ земята! Е какво е свобода? Сега вие понякой пхть се смѣете на магарето, но често пхти вие влизате въ такива дълбоки рудници, че по 20 години прѣкарвате въ рудокопачество.

Единъ животъ - човѣкъ-машина, отдаленилъ се отъ Божествената свѣтлина; азъ разбирамъ Божественото тук което осмисля живота, а безъ него човѣкъ идва до отчаяние.

Казвамъ, въ сегашното си положение вие всички трѣ-
ва да се стремите да имате единъ вътрѣшенъ опитъ. Всѣки единъ от
васъ, отъ младитѣ, трѣбва да имате единъ опитъ. Самиятъ животъ
безъ опитъ не върви въ права посока. Най-малко единъ опитъ, два,
три ... трѣбва да имате, които трѣбва да бждатъ ржководяща
звѣзда, да имате нѣщо, на което да разчитате. А такъвъ опитъ всѣ-
ки единъ отъ васъ може да има. За примѣръ, колцина отъ васъ имат
опитностьта да знаете, че имате нѣкой приятель извънъ зимята,
единъ ржководитель, ангелъ-хранитель го наричатъ, единъ добъръ
приятель, а нѣкои го наричатъ А Э Ѣ. Едно Общество, което взима
много дълбоко участие въ вашия земенъ животъ. Интересува се
отъ всичко и всѣкого, въ най-голѣмитѣ мичнотии, туй Общество и-
де да ви помогне. То е пръвъ и послѣденъ въ вашия животъ. Сега,
туй като едно философско твърдение мнозина отъ васъ го прие-
катъ, възможно е да е тъй като една вѣроятность, но като абсо-
лютна истина не знаете дали е тъй.

Сега вие ще кажете: ние сме млади още, не сме остар-
ли. Но младитѣ виждатъ повече отколкото старитѣ. Споредъ моитѣ
разбирания очитѣ на младитѣ виждатъ по надалечъ,отколкото на
старитѣ хора, нали е така? Старъ човѣкъ въ окултенъ смисъль
е проявивши човѣкъ. Когато иска нѣкой да стане по-възрастенъ на
години, че да е по-уменъ, това е криво разбиране. Да не мисли-
те, че прибавянето на години ще ви донесе знание. То е изгу-
бено време, които чака да стане на 33 години, че да поумнѣе,
че следъ като остарѣете ще станете по-умни. Не. Азъ искамъ въ
ума ви да се втвърди тази положителна философия: положително
не разбирате, че сте умни сега! Сега, ако не никога!
Докога, нѣкои нѣма от васъ да спятъ, та от станали
по-скоро. Ако азъ не поспя повече днесъ какъ ще дочакамъ то утрѣ да
станете. Знаете тъй както е отишло днесъ и утрѣ ще стане, това
е непрекъсваемость на нѣщата. Та, въ вашия умъ всѣкога идеитѣ трѣбв

да бъдатъ полезителни. Когато дѣйствуватъ окултнитѣ сили, тѣ дѣйствуватъ сега, веднага, днесъ... отложите ли за утрѣ, работата е свършена - т.е. никога нѣма да я направишъ. И този фактъ може да го провѣрите. Нѣкой пътъ сънувате много хубавъ сънъ, събуждате се слѣдъ това, искате да го запишете, но отлагате за утрѣ. Като станете, всичко е забравено вече. Втори пътъ то нѣма да се яви вече. Ти веднага ще станешъ и ще запишешъ съня, ако имъ трѣбва. Този законъ дѣйствува и въ живота. Една добра мисъль, като дойде, приеми я, не казвай: като имамъ повече врѣме. Не, не, ако сега не я запишешъ, ти нѣма да я запишешъ никога. Напиши двѣ думи само, но напиши нѣщо. Защото нѣщата трѣбва да се завършватъ едноврѣменно и въ тритѣ свѣта. Тази свещена мисъль се е проявила въ свѣта на мисъльта. Тя се проявила и на физическия свѣтъ, и слѣдъ като й дадешъ форма, тя ще придобие съществуване. Тя е дошла днесъ, ти кажешъ: днесъ не съмъ разположена, утрѣ. Но утрѣ тя намира друго мѣсто, втори пътъ не се връща при тебъ. Затуй трѣбва да бъдете внимателни, законътъ дѣйствува много рѣзко. Сега, настоящето, то е Божествено. Значи, въ настоящето дѣйствуватъ Божественитѣ идеи. Въ настоящето Богъ ни говори. А Богъ не повтаря. Той говори веднажъ на ума и говори ли втори пътъ - на сърцето и трети пътъ - на волята. А ти като не си слушалъ, не си възприелъ и въпросътъ е свършенъ. Тази идея ти не можешъ да възприемешъ другъ день, тя е само за днесъ. За другъ день друга идея; 4, 5, 6 ... Въ края на краищата въ цѣлъ единъ цикълъ на живота ти отъ 50-60 години, като съберешъ всичкитѣ Божествени идеи, които си възприелъ, отъ тѣхъ може да се оцѣни какъвъ е билъ твоя характеръ на земята. Пита нѣкой: какъ да прогресирамъ? Капнажъ: Колко Божествени идеи си възприелъ отъ Бога? Въ това седи цѣнността на твоя характеръ. Именно количество и качество ще опрѣдѣлятъ характера ти. Не една Божествена идея това е единъ знаменитъ день, то е единъ голѣмъ день - когато възприемешъ една Божествена мисъль. Нѣма нищо по-велико отъ това. Тази идея може да се разрасти доволкова, че да направи отъ тебе една

лика душа.

Сега, всинца страдате отъ немарливость, едно; отъ отлагане, двѣ. Каква е разликата между немарливость и отлагане? Немарливият казва: и безъ това може. А, който отлага, казва: Сега съмъ много заетъ, че като свърша работата си, тогава ще направя. Не, не. Божественитѣ идеи, които проникватъ въ нашата душа, на тѣхъ трѣбва да отдадемъ всичкитѣ си идеи, докато ги реализираме. А сега такава една идея, като проникне въ вашия умъ, вие я напишете и кажете: азъ написахъ тази и тази идея. Вие не признавате, че тази идея е дошла отъ нѣкѫдѣ, не признавате авторитета ѝ, а мислите, че отъ вашия умъ е излѣзла, и тръгнете да се хвалите съ нея, но нѣма да се минатъ една-двѣ седмици, и ще ви покажатъ, че тази идея не е израстнала отъ вашия умъ. Значи Божественитѣ нѣща всѣкога трѣбва да ги отбѣлѣзваме въ себе си и да признаемъ, че тѣ сж отъ Бога, че тогава тѣ ще и бѫдатъ Божествени. И за тѣхъ трѣбва да имаме въ душата си особено място. Дойде ли тази идея, да бждемъ готови да жертвуваме всичко, дойде ли до Божественото за насъ нѣма въпросъ: да или не, въпросътъ е свършенъ, въпросътъ е рѣшенъ вече! Значи за Божественото човѣкъ трѣбва всѣкога да е готовъ да жертвува живота си. Не да го загуби, да го пожертвува. Защото всѣкога пожертвуванъ животъ за една Божествена идея, този животъ се усилва, става по-интензивенъ. И всичкитѣ велики хора и герои дѣлкатъ своето геройство на този принципъ. Тѣ сж били затваряни тъй херметически въ кѫщи. Сега вие сте въ такава гъста материя, страдате всички вие? Кой отъ васъ не страда? Кой не е разположенъ духомъ? Защо не е разположенъ? Ако азъ всѣка една минута ще ви давамъ отъ моята разположеность, ще бждете ли разположени? Ако всѣка една минута ще ви давамъ отъ моята бодрость, ще бждете ли разположени? Ако всѣка една минута ще ви давамъ отъ моята обичъ, ще бждете ли разположени? Ако всѣка една минута ще ви давамъ отъ моята свобода, ще бждете ли разположени? Ако всѣка една минута ще ви давамъ отъ моята книга, която вие обичате, ще бждете ли разположени? Всѣка отсѣчена глава, която вие обичате отъ моята, ще ви върна, защото ще ви направя нова. Всѣка глава трѣбва да бѫде разбойница. Всѣки обича свободата, но и всѣки трѣбва да пази свободата си.

Сега, отговорете ми защо ви навеждамъ къмъ тия мисли. Вие сте сега ли въ Египетъ, при Йосифъ. Казвамъ ви: ще има 7 плодородни години, сѣйте и прибирайте жито, пълнете вашитѣ житници, понеже ще дойдатъ 7 гладни години, та сега, когато имате благоприятно врѣме, събирайте Божественото богатство. Утрѣ, когато дойдатъ годинитѣ на страданието, и изпитания ... защото тѣ ще дойдатъ, та да имате единъ голѣмъ запасъ, да можете да издържате този гладъ. Изпитанията ще дойдатъ и трѣбва да можете да издържате. Сега, на васъ като ви се говори за изпитания, нѣкои казватъ: тия сж неприятни. Нѣма човѣкъ да бѫде изпитанъ. Не, не, даже човѣкъ самъ себе си трѣбва да изпитва. Ами че ако азъ себе си не изпитвамъ и кажа напр. тѣй: азъ мога да плавамъ, но само разсѫждавамъ че мога да плавамъ. Но, ако нѣкой каже: да направимъ опитъ, азъ мога да се удавя въ рѣката. Значи, въ мене има едно съмнение, една неувѣреность, трѣбва да направя единъ малъкъ опитъ, да вляза въ рѣката единъ пѫть, 2, 3, 4, 5, 6 ... докато най-после се хвърля въ водата и прѣплувамъ рѣката. Така ще добие вече вѣра въ себе си. Когато прѣпланомѣ вждата веднажъ, 2–3 пѫти, добия силна вѣра, тогава мога да кажа: тази рѣка азъ мога да я прѣплавамъ. Но, ако азъ тѣй седя до рѣката и кажа: азъ мога да прѣплавамъ рѣката, бедъ да съмъ правилъ опитъ, и се върна въ кжщи, къмъ кои числа спада това? /Къмъ въображаемитѣ числа/. Нѣкои казватъ: наистина, азъ мога да прѣплавамъ рѣката, но какъ, само мисленно. Като дойдемъ до опита, тѣ казватъ: азъ потѣнахъ въ водата. Е, какъ тѣй? – отвѣщаха ни отъ брѣката. Не, да ви говоримъ истината, дори да каже тѣй, азъ само мисленно прѣплавамъ тази рѣка. Сега въ живота всѣка има този опитъ: на мнозина се отварятъ ушитѣ и почва трѣбва да ихъ попитаме. Нали сте били ученици въ училището? Нѣкои учи до трети класъ, остане и казва: и безъ знание мога, и безъ учение мога. Че можете безъ учение, помнѣ, разбира се. Тогава другъ човѣкъ казва: Господи ни направи двѣ очи, защо ни сж двѣ и въ едно мога.– казва единото. И

двѣ уши имамъ, вземе и пробие едното си ухо. Послѣ казва: два клака, защо ми сж, съ единъ кракъ мога. Питамъ: на каква карикатура ще заприлѣ човѣкъ съ такива разсъждения? Нѣкой казва: човѣкъ не трѣбва да бжде набоженъ. Смѣшни сте, набожностьта, това е едно качество на човѣка, едно благородно чувство е то. Казва: и уменъ не трѣбва да бжде човѣкъ. Е хайде, и уменъ не трѣбва да бжде човѣкъ, на какво ще се обѣрнете тогава? Това не е начинъ на разсъждение. Сега, какви изводи може да си направите отъ това? Това не сж лични забѣлѣжки, това сж принципални нѣща, начини за разсъждение. Значи вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ изискватъ отъ васъ вие да се учите; вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ, които сж ви пратили тукъ, искатъ вие да бждете духовни и религиозни; вашитѣ приятели отъ невидимия свѣтъ искатъ вие да бждете умни, да бждете силни, да притежавате всички добри качества, да издържате добрѣ изпититѣ си, да бждете носители на Божественитѣ идеи, да пръскате свѣтлина, да утѣшавате страждащи, бѣдни, немощни, да състрадавате единъ другъ... и още хиляди нѣща; хиляди други работи изискватъ отъ васъ. И когато вие се съгласите, когато почнете да изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие ще почувствувате една вътрѣшна радость, душата ви ще се разшири, умѣтъ ви още, като че нѣщо тайнствено става у васъ, като нѣкоя птичка, която се вдига на крилата си, значи, имате тѣхното благоволение. И тѣ ви казватъ: вървете напрѣдъ и ние ще ви помагаме. Пъкъ щомъ не изпълнявате тѣхнитѣ изисквания, вие се разклатите и най-послѣ станете матакавъ. Нѣкой седи, и казва: какво да правя сега, не знам какво да правя.

Сега, младитѣ какво трѣбва да правятъ? Набѣ давайте, ако идете въ село, ще видите младитѣ моми и момци играятъ да хорото. Тѣ играятъ, а единъ кавалджия, или гайдалджия на средата свири имъ, сами правятъ тѣ, търсятъ се единъ другъ. Обаче, видѣ като се сложи нѣкой не ходи веде да трона на хорото. Защо преди е ходилъ, а сега не ходи? а казва: това сж

глупави работи. Значи ти си поумнѣлъ, ама отъ глупавото умно може ли да се роди? При хорото, кое взима най-голѣмо участие? /Краката/. Какво означаватъ въ този случай краката? Младиятъ казва: съ краката си азъ всичко мога да направя. А слѣдъ като се ожени, казва: азъ криво съмъ разсѫждавалъ. Не само съ краката трѣбва да се тропа, но и съ главата трѣбва да се мисли. Т.е. всѣка една постѫпка на човѣкъ трѣбва да бѫде разумна. Всѣко едно упражнение, всѣко едно движение, каквото и да вършите, все трѣ=ва да е умно, да е обосновано на нѣкакъвъ законъ. И тай въ Божествения свѣтъ вие ще се стремите къмъ слѣдующия законъ: всичко онова, което ви е опрѣдѣлено отъ Бога, вие трѣбва да го реализирате! Всичко на васъ е опрѣдѣлено. Всѣки трѣбва да разбира защо е дошълъ. Програмата за васъ,която е въ вселената, изпълнете я, и не бийте се. Сами не си правете никаква програма. Изпълнете вашата програма отъ природата и живота ви ще тече като масло. Сега мнозина се спиратъ на идеята, казватъ: защо съмъ се родилъ азъ на земята. Споредъ мене, това е една смѣшенъ въпросъ. Отивамъ въ училището да се уча и питамъ защо съмъ дошълъ.- да уча. Имамъ геометрия, първи пѫть не разбирамъ нищо, но постепенно ще науча геометрията. Съ какво започва учительтъ геометрията? /Съ точката/. Хубаво, азъ нищо не зная, това ме е срамота. Второто нѣщо, учительтъ каже: точката образува правата линия. Сетнѣ, правата линия образува плоскостьта, кубътъ и т.н. Този учитель е безплатенъ, не се спира само съ точката, линията, куба, ами тури и букви а,в,с турга и знаци па съ, минусъ ... дали ще умисляваш, тури скоби, но всичко това е само зар развиване на ума. Тай щото цѣлиятъ животъ се състои все отъ задачи, отъ математически закони. Даже, ако всѣки день се състѫдоточавате, вие ще намѣрите една по-велика задача въ живота, тай ще и геометрия, и математика ся приложени напълно въ нашия организъмъ. Химията е приложена също въ живота на човѣка. Не само химически процеси ставатъ тамъ, но и лаборатория има, чудна лаборатория

е човѣшкиятъ мозъкъ, такава, каквато въ свѣта нѣма. И всичкитѣ химикали, пшеница, съ всичкитѣ елементи сж тамъ. Пъкъ и всичкитѣ инструменти сж толкова деликатни, за всичко ги бива. Тукъ на земята да съставятъ такава една лаборатория, трѣбва да похарчатъ нѣколко милиарда. Тъй цото, въ тази лаборатория трѣбва да влизате по-често. Д кажемъ: имате една мисъль, искате да я изпъдите. Вие сте смѣшни. Махате съ ржка, и мислите, че може да я изпъдите, казвате: излѣзъ де, - не излиза. Ти ще влѣзешъ въ лабораторията, ще разгледашъ отъ каква категория е тази мисъль; ще я хванешъ съ щипците си, тя ще се подчини и ще я извадишъ. Ким има извѣстни киселини, ще вземешъ, само ще я побутнешъ - ще излѣзе и отатъкъ ще мине. Наука трѣбва тукъ. А ти махашъ съ ржка, казвашъ: не искамъ да мисля за нея. Въпросътъ не е тамъ да не мислишъ; ще мислишъ, но положително ще мислишъ. Правилно ще мислишъ. Ще кажешъ тъй: дойде ми на умъ една мисъль, но азъ ще вльза въ своята лаборатория, еди на кое си шкафче имамъ една киселина, ще отворишъ вратата и ще й кажешъ: излѣзъ навънъ! Тогава запиши деньтъ и часътъ точно кога ия е излѣзла; Ще учите, ще мислите, вие не сте започнали още да мислите, че вие отъ немислене дойдохте до този халъ. Нѣкои казватъ: отъ много мислене полудѣлъ. Не, хората полудяватъ отъ малко мислене. Отъ много мислене човѣкъ никога не полудява и отъ много учене човѣкъ никога не се спасява. Нѣма примѣръ въ историята такавъ. Но отъ малко учене, отъ невѣжество много хора сж полудявали.

[illegible] тъй нѣма закона, който [illegible] го е страхъ, той има условия по всѣки начинъ да избегне [illegible] невѣжията чов[illegible] стрѣла, [illegible] изтръпне [illegible] ума му

Та, сега на всинца ви трѣбва смѣлъ и крѣпъкъ духъ, че като влѣзе тази свѣтла Божествена идея, която се отправя къмъ васъ, както пътьлцето /м/, да я приемете, не отлагайте, приемете я. Всички свещени идеи, които проникнатъ въ васъ, приемете ги. Вждете всѣкога трезви, да ги използвате. Тогава ученето,

което сега придобивате; ще може да го реализирате. И материалното учение ви е потрѣбно.

Станете да направимъ едно упражнение.

И тъй, всички ще се стрелите да развивате единъ духъ на бодростъ. Бодъръ и веселъ духъ, вътрѣшно всички трѣбва да бъдете бодри и весели, да побѣждавате мичнотитѣ, които ви посрѣщатъ. Корабътъ, който върви въ океана, той не трѣбва да се плаши отъ вълнитѣ, които идатъ отъ лѣво и отъ дѣсно, той гледа само своята посока и върви напрѣдъ. И човѣкъ трѣбва да прилича на единъ хубавъ корабъ, който да отива по пътя на своето прѣдназначение, безъ да обрѣща внимание на вълнитѣ отъ какъвъ ох характеръ.

- ЛЮБОВТА РАЖДА ДОБРОТО!
- ДОБРОТО ВНАСЯ ВЪ НАСЪ ЖИВОТЪ, СВѢТЛИНА И СВОБОДА.

--- o - ooo - o ---

ОЪДЪРЖАНИЕ НА ЛЕКЦИЯТА:

Какво нѣщо е живота самъ по себе си?
Първото чувство, което може да изпита едно затворено същество въ единъ кръгъ при побутването отъ едно друго велико Същество.
Божественото е туй, което осмисля живота.
Всички трѣбва да имаме една вътрѣшна духовна опитность.
Двата недостатъка: немарливостьта и отлагането.
При пожертвуването живота става по-интензивенъ.
Отъ Божественитѣ идеи, които човѣкъ е записалъ въ душата си, може да се съди за неговия характеръ.
Разсъжденията трѣбва да бъдатъ основани на опитность.
Всичко, което е далъ Богъ за насъ, то е необходимо.
Трѣбвало е човѣкъ да бъде въведенъ въ програма, да бъде като природата.
Мозъкътъ - една съвършенна химическа лаборатория.

--- ooo ---